

העובדת המצערת כי נוסף ל„ארבעת הבנים“ שבגדת, קיים כוון לצערנו עוד סוג של בן שאינו נכנס אפילו בוגר „רשע“ הינו לנו בא אל ה„סדר“ להקשורת שם את קושיתו המעליבה, אלא בכלל אנו בא אל ה„סדר“, אין כל העניין הזה מעוניין אותן. כפי שמצוין כ"ק אדמ"ר שליט"א בהמשך מכתבו, מוטלת האשמה העיקרית בעצם מציאותו של בן כזה על פי רוב על ההורים ש הסכימו לפשרות וויתורותם ביהדות, עד אשר גדרו תנועות גדולות וחוקות המתוקפות אמגנו זו עט זו אך דבר אחד מחד את כלן: ככל שואפים

אל „גהי“ ככל הגאים בית ישראל“.

אולם, מצוין כ"ק אדמ"ר שליט"א במכתבו לבוגר פסח השטा, אף על בן זה לא נוכל לוותר. علينا להשתמש בכל האמצעים עד אשר גם בן מתנכר זה יתקרב שוב, יבוא שוב אל שולחן הסדר ייחי שוב אחד מאربعת הבנים עד שבסופו של דבר יהיה לבן חכם“.

גם ביל הסדר השני, לאחר הסדר, משרד כ"ק אדמ"ר שליט"א ברככו בקדוש אל בית המדרש ואמר את הסבריו על ההגדה, התעצב כ"ק אדמ"ר שליט"א בפרטות יתר על הרעיון הזה.

* * *

זהותודות העיקרית בחג הפסח ה"י, כאמור, באחרון של פסח לפני קיעת החמה, ב„סעודת משיח“ הביל, שנמשכה עד שעה מאוחרת בלילה, התודות זו עמדה כולה בסימן האמונה המעד מיקת והיכוספים הבוערים לגאולה האמיתית על ידי משיח צדקנו.

ברשות יתר ובדברים נלבבים ביותר הטעככ כ"ק אדמ"ר שליט"א על משמעות האמיתית של כל אותן המושגים הקשורים עם אמונה הגאולה היהודית האמיתית: ארץ ישראל, משיח, בנין בית המקדש, נסים וכ' — מושגים אשר כיום מרבים להציגם באור בלתי נכון.

ארץ ישראל היא בעינינו עניין של קדושה עלילונה. התורה, דברי רשי"י בשם המודרך על הפסוק הראשון בחומש אינה פותחת בה„חידוש הזה לכם“ אלא ב„בראשית“, בריאת הארץ ואחריו כך מעשה אבות והבטחת הש"ת לחת את אה"ק לבני ישראל. אולם מתי חדלה הארץ ישראל להיות ארץ נגען? מתי נרתעה „ארץ אשר עני ה-

ההתודדות נמשכה, כאמור, עד אור הבוקר. עבר הי' אותה ה„עד דלא ידע“ הפנימי. ללא בל תופעות לוי היצנויות, כפי שאמר כ"ק אדמ"ר שליט"א בשיטת הנוכרת לעיל, כי גם טיפהacha דרייה להביא לידי התורמות זו — אם אך מוצאה מן המעין החי, הנצחי, אכן, לא היה תורה של פורמים זו „תורת פורמים“ כל עיקר במובן הנהוג של המלה, ה' וזה מפתח להבין את האמת הזאת — את התורה „מקורה מים חיים“.

שנודת משים:

„כימי צאנך מארץ מצרים אראנו נפלאות“ — כימי צאננו מארץ מצרים, כך יראה לנו הש"ת נפלאות בעת הגאולה האחרונה, המובטחה. — אמר הנביא.

חדש ניסן כלו וביחוד ימי הפסח עומדים בסימן וזה של הקשר האמיץ בין הגאולה בראשונה שאין גאות מצרים — והגאולה גאותה שזקנו במתורה בימינו אמן. פסתה, אשר בו קוראים (בח"ל) את ההפטרה מאותו הפרק בישעיה המשבר לנו על ה„חווט מגע יש"י“ אשר יפהה את ישראל ואת כל המין האנושי עד אשר יתקיים „וגור זאב עם כבש“.

יום זה של אחרון-שליט פסח ותוכנו המשיחי חופש מקרים חשובים ביחס לקרוב החסידים הבועל-שם-טוטוב ה' נוהג לאכול סעודה מיוחדת באחרון-שליט פסח (מעין „סעודת שלישית“) אף כshall במאצע השבעה, אשר לה ה' קורא בשם „סעודת משיח“. עד היום הזה מקובל המנהג הזה בין החסידים בכל וחסידי חב"ד בפרט.

בистוי כי לאוטו קשר אמיץ שבין גאות מצרים והגאולה המוקוה על-ידי משיח צדקנו אפשר הרי למצוא השנה במחיצת כ"ק אדמ"ר שליט"א בברוקלין, מקום שם נתבקזו מאות חסידים מכל חלקי ניו יורק רבתה וערם אחרות, להשתתף בסעודת משיח“. וו ייחד עם כ"ק אדמ"ר שליט"א.

* * *

כמה ימים לפני הפסח הוציאו כ"ק אדמ"ר שליט"א, בנהוג, מכתב כללי לכבוד פסתה. במכתבו זה עמד כ"ק אדמ"ר שליט"א על

של הפסוק "וְתַחֲנִמָּנִי") להיות למעלה מן הטבע. לא מוגבלת על ידי הטבע אלא מאות ה', נחמה שאין בה האבלות מדיניות או אנושיות אחרות, אלא ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבת, נחלת ביל מצרים, לא שירק לאמר בזה כי האתחלטה דגואלה תהי' בדרך אחרת, אלא גם האתחלטה TABA רך עליידי משיח צדקנו — מלך מבית דוד העוסק בתורה ומצוות ויכוף את כל ישראל לעשות כmorphו. ודאי — אמר כך אדמור' שליט"א באחת השיחות — שצרכיה להיות הכהנה לtot הכהנה היא רוחנית, צrisk להכין בחינת "ארץ ישראלי" ברוחניות, וממילא יתן לה אחריך על ידי משיח צדקנו גם את אי' הגשטי.

השעה הייתה כבר מאוחרת מאד, ושיחות כ"ק אדמור' שליט"א נמשכו ונמשכו. דברים חזכבים להבות אש, חזרות אהבת ישראל ודווים אמונה אמתית בגאותה במובנה האמתי.

בשעה מאוחרת מאד הגיעו על המזון, המתפללו ערבית, ספרו ספירת העומר וכ"ק אדמור' שליט"א הבדיל על הכות, והקהל הענק עבר בתרור לפני כ"ק אדמור' שליט"א לאמר "להחיים" על ה"כות של ברכה".

דברים אלה שהנמ' עמוקים בלבביהם ואעפ"כ כה נעלים בשכלויות ובתקיפות הראו תמיון אמתית, שימוש בטוי נאמן לאותו שם בו כינה הבש"ט הקדוש את אותה סעדיה אחרונה ב' אחרון-שליט'ם: "סעודות משה".

אלקיך בה מראשת השנה ועד אחורית שנה? — כאשר ישראל מקבלים על עצם לשמור שם תורה ומצוות, לבנות שם בית המקדש לשתייה זרע אז ו록 ע"כ הייתה הארץ לארץ הקודש ובני ישראל כבושא בכח ה/עד או הוימה הארץ כנון — ארץ ישימון.

כאשר הגללה הקב"ה את ישראל מארץ ישראל, לא היה זה לאמתו של דבר נצחון הגויים, שכן מצד עצמו לא יתכן שתהיה לו לגו שליטה על בן ישראל — רק בנפשם דימו הגויים כך — אלא הוא זה כמ"ש "זרום מכרט" — "מנני חטאינו", וכפי שהתבטא בשעתו כך אדמור' (מהירוש"ב) נ"ע "לא ברצוינו אנו יצאו לגלות ולא ברצוינו

אנו — נצא מן הגלות".

כאשר ישיב הקב"ה את ישראל לארץ ישראל, יהא זה כפי שהבטיח לנו. כשם שביציאת מצרים לא נשאר אף אחד מבני ישראל במצרים, כך יגלו לעתיד לבא כל ישראל ויוכאו לא"י שהיה "ארץ הצביה" ויכולת לקבל הרבה יותר מן הנדרשה בgehsmiot, שכן ארץ ישראל — כמו כל ישראל בכלל — היא עני' שלמעלה מהטבע.

בשיעור מיזוחות הזוכה כ"ק אדמור' שליט"א בהתרגשות מיוחדת את השואה שמצאה את דורנו ואמר, בהסתמכו על הפסוק "אויך ה' כי אנטת בי" כי רק כאשר תבא הגאותה האמתית בכל להבין אל נכון את ה"אנפת בי", כי לא היה זה אסון בגדרי הטבע, ה' וזה למעלה מן הטבע, וממילא צריכה גם הנחמה (כמ"ש במחזית השני

חנוך גליצנשטיין

האהרה והתקיף

— לתקיפיו של "התרמים" —

— תלמידים שבכל מקום בואם והוא המקום הנידח ביותר — נעשו בבחינות טופח על-מנת להטפיה, להביא ברכת של חיים נצחים, של תורה ויראת שמים לכל הסביבה.
— תלמידים שכלי הווייתם אומרת כבוד וחדר לדרכו הנעים של תורתנו הקדושה ומנגגי ישראל סבא.

לכוארה ישיבות כל היישובות הן היישובות הליבאודיטיות הנקראות "תומכי תפילהים ליר" באווניש". אך בראותנו כחה הנפלא של הישיבה הליבאודיטית והשפעתה המרובה על תלמידיהם הדברים שנפוצו בכל ארבע פינות העולם והביאו אתם מץ וחיות חדש שהכennisות בכל דבר ויתא אפילו הקל ביתר.